

การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนของกระเป๋าเศษผ้าประดิษฐ์

กลุ่มประดิษฐ์เศษผ้า บ้านบวกลเปา ตำบลหนองแห้ง

อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่

The Financial Costs – Benet Analysis of Shred Artifact Products,
Ban – Buag – Pao Woman's Group, Nhong - Yhang, Sansai, Chiang Mai.

เจนจิรา ชันแก้ว^{1*}

¹ภาควิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
เลขที่ 120 ถนนมหิดล ตำบลหายยา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50100

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนของกระเป๋าเศษผ้าประดิษฐ์ กลุ่มประดิษฐ์เศษผ้า บ้านบวกลเปา ตำบลหนองแห้ง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ศึกษาและเก็บรวบรวม ข้อมูลโดยแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างจากผู้ผลิตกระเป๋าจำนวน 26 คน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบ แบบสอบถามเป็นเพศหญิง ซึ่งมีอายุระหว่าง 50-60 ปี มีความรู้ในระดับประถมศึกษา มีรายได้เฉลี่ยต่อ เดือน 3,000 -3,500 บาท ซึ่งในแต่ละเดือนจะมีระดับการผลิตที่แตกต่างกันโดยขึ้นอยู่กับปริมาณการสั่งซื้อ แยกออกเป็นจำหน่ายในราคาขายส่ง ร้อยละ 40 และราคาขายปลีก ร้อยละ 60 ของปริมาณการประดิษฐ์ จากการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนพบว่ากระแสเงินสดรับสุทธิตลอดอายุโครงการ 10 ปีเท่ากับ 7,955,805.84 บาท ระยะเวลาคืนทุน 3 ปี 8 เดือน มูลค่าปัจจุบันสุทธิ 2,325,229.85 บาท และ อัตราผลตอบแทนภายใน ร้อยละ 66.16 เป็นโครงการที่น่าดึงดูดเงินลงทุนเนื่องจากระยะเวลาคืนทุนอยู่ภายใต้อายุ โครงการ และ มูลค่าปัจจุบันสุทธิเป็นบวก อีกทั้งมีอัตราผลตอบแทนภายในสูงกว่าอัตราผลตอบแทนที่ต้องการ

คำสำคัญ

ต้นทุนและผลตอบแทน กลุ่มประดิษฐ์เศษผ้าบ้านบวกลเปา

* ผู้เขียนหลัก
อีเมล: janejira@feu.edu

Abstract

The objective of this research was to study the Financial Cost – Benefit Analysis of Shred Artifact Products, Ban-Buang-Pao women's Groups in Nhong-Yhang, Sansai, Chiangmai. Using deep interview via structured interviewing questionnaires to collect data from 26 members of the group. The Result from the study found that there were 26 females interviewee at the age between 50-60 year old; interviewees' education level are primary education, with the average income around 3,000 – 5,000 baht each month. In each month the productivity was various, depend on quantity of the orders which is divided into wholesale 40 percent and retail 60 percent. The result from the cost – benefit analysis found that the net cash in total for 10 years was 7,955,805.84 baht, with 3 years 7 months for payback period. The net present value was 2,325,229.85 baht and the internal rate of return was 66.16 percent. Thus, this project was quite interesting for investment, because the payback time period covered under the project period and the net present was in positive and also can be able to earn higher internal rate of return.

Keywords

Financial Costs – Benefit Analysis, Buag – Pao Housewives Group's Shared Artifact Products

บทนำ

การเกิดวิกฤติเศรษฐกิจขึ้นทั่วโลกทำให้ทุกหน่วยงานของระบบเศรษฐกิจนั้นซบเซาส่งผลให้การประกอบธุรกิจต้องพยายามที่จะลดค่าใช้จ่าย และต้นทุนของธุรกิจ ส่งผลให้เกิดปัญหาการว่างงานเนื่องจากแรงงานเป็นต้นทุนที่ลดยากที่สุดในระบบเศรษฐกิจ ชาวบ้านในหมู่บ้านบวกเปาจึงขาดรายได้และประกอบกับการทำสวน ทำไร่ ขาดแคลนน้ำซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญในการทำสวน ทำไร่ ในปี พ.ศ. 2530 เกิดการรวมตัวของแม่บ้านในหมู่บ้าน มีสมาชิกซึ่งทำงานที่บริษัท ชินวัตรไหมไทย จำกัด ได้ติดต่อขอซื้อเศษผ้าไหมจากบริษัทดังกล่าวมาผลิตกระเป๋าที่ทำมาจากเศษผ้า ซึ่งก่อให้เกิดมูลค่าได้หากผู้ผลิตมีศักยภาพ สามารถผลิตกระเป๋าผ้าได้ในราคาที่ต้นทุนต่ำ (ศิริลักษณ์ ชุมภูคำ, 2548) สมาชิกกลุ่มประดิษฐ์เศษผ้าบ้านบวกเปาได้ใช้เวลาว่างในช่วงหัวค่ำประมาณ 3-4 ชั่วโมงหลังจากการทำนา ทำสวนเสร็จได้นำเศษผ้าไหมมาดัดแปลงเป็นกระเป๋าเศษผ้าประดิษฐ์ ต่อมาปี พ.ศ. 2533 ได้ส่งผลิตภัณฑ์ประกวดได้รับรางวัลผลิตภัณฑ์ดีเด่นจากสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ปี พ.ศ. 2544 ได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับ 3 จากศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคเหนือ ปี พ.ศ. 2546 ได้รับรางวัลอันดับ 2 ภูมิปัญญาท้องถิ่นภาคเหนือ ปัจจุบันได้รับการคัดสรรผลิตภัณฑ์ระดับ 3 ดาว (ไทยตำบล ดอท คอม, 2554) กลุ่มประดิษฐ์เศษผ้าบ้านบวกเปามีสมาชิกทั้งหมด 26 คน โดยส่วนใหญ่มีอาชีพหลัก คือการทำสวน และอาชีพรอง คือ การทำกระเป๋าเศษผ้าประดิษฐ์ ซึ่งจากการศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นของผู้วิจัย ทราบว่า การดำเนินการของกลุ่มได้จำหน่ายกระเป๋าเศษผ้าประดิษฐ์

ผ่านการแสดงสินค้าของหน่วยงานราชการซึ่งบางครั้งการแสดงสินค้าก็ประสบปัญหา คือ วันที่ในการจัดแสดงตรงกัน ส่งผลให้สินค้าประดิษฐ์ไม่ทันงานแสดงสินค้า อีกทั้งยังมีปัญหา คือ ทางกลุ่มไม่ทราบต้นทุนและผลกำไรจากการดำเนินงานที่แท้จริงเนื่องจากทางกลุ่มไม่ได้มีการจัดทำการบันทึกบัญชีของกลุ่ม จึงส่งผลให้ขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียน และกลุ่มประดิษฐ์เสื้อผ้าบ้านบวกเป่ายังขาดสมาชิกที่มีความรู้และวิสัยทัศน์ในการขยายตลาดสู่ต่างประเทศ จึงได้เกิดแนวคิดในการพยายามแก้ปัญหาการไม่ทราบต้นทุนและผลกำไรจากการดำเนินงานที่แท้จริงของกลุ่ม โดยกลุ่มประดิษฐ์เสื้อผ้าบ้านบวกเป่าจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลที่จำเป็นมาใช้ในการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนของกลุ่ม เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดราคาขายและเพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่ต้องการประกอบธุรกิจประดิษฐ์เสื้อผ้าต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนทางการเงินของกลุ่มประดิษฐ์เสื้อผ้า บ้านบวกเป่า ตำบลหนองแห้ง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่

วิธีการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการดำเนินการศึกษาในครั้งนี้ คือ สมาชิกกลุ่มประดิษฐ์เสื้อผ้าประเภทกระเป่าบ้านบวกเป่า ตำบลหนองแห้ง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 26 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้สัมภาษณ์สมาชิกในกลุ่มประดิษฐ์เสื้อผ้า บ้านบวกเป่า ตำบลหนองแห้ง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา เพศ ความรู้ที่ได้รับจากการผลิตกระเป่าระยะเวลาในการประกอบอาชีพผลิตกระเป่า แหล่งเงินทุน การจัดหาเงินทุน การจัดจำหน่าย

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนการประดิษฐ์เสื้อผ้า

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับผลตอบแทนการประดิษฐ์เสื้อผ้า

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการประดิษฐ์เสื้อผ้า พร้อมข้อเสนอแนะจาก

การตอบแบบสอบถาม

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้ค่าร้อยละและค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{x}$) วิเคราะห์ข้อมูลโดยทั่วไปของกลุ่มกระเป่าเสื้อผ้าประดิษฐ์ส่วนการศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนจากกระเป่าเสื้อผ้าประดิษฐ์ กลุ่มประดิษฐ์เสื้อผ้าบ้านบวกเป่า ใช้แนวคิดและสูตรการคำนวณ ดังนี้

3.1 การวิเคราะห์อัตราส่วนผลตอบแทน

ดวงมณี โกมารทัต (2551) ได้มีความคิดว่าการวิเคราะห์อัตราส่วนผลตอบแทนมีดังนี้

- 1) อัตรากำไรต่อต้นทุน = $\frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{ต้นทุนผลิต}} \times 100$
- 2) อัตรากำไรต่อยอดขาย = $\frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{ยอดขาย}} \times 100$
- 3) อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน = $\frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน}} \times 100$

3.2 การประเมินผลตอบแทนการลงทุนของกระเป๋าสานผ้าประดิษฐ์ กลุ่มประดิษฐ์ เศษผ้าบ้านบวกรา

นภาพร นิลารณกุล (2551) ได้เสนอเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการที่นิยมใช้
โดยทั่วไปดังนี้

- 1) ค่าปัจจุบันสุทธิ NPV (Net Present Value)

$$NPV_n = \sum_{t=1}^n \frac{R}{(1+k)^t} - C_0$$

- 2) อัตราผลตอบแทนภายใน IRR (Internal Rate of Return)

$$IRR = \sum_{t=1}^n \frac{R_t}{(1+r)^t}$$

- 3) ระยะเวลาคืนทุน (Payback Period)

$$\text{ระยะเวลาคืนทุน (PB)} = \frac{\text{เงินลงทุนเริ่มแรก}}{\text{กระแสเงินสดรับสุทธิรายปี}}$$

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 26 ราย เป็นเพศหญิง ซึ่งมีอายุระหว่าง 50-60 ปี มีความรู้อยู่ในระดับประถมศึกษา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 3,000 -3,500 บาท ซึ่งในแต่ละเดือนจะมีระดับการผลิตที่แตกต่างกันโดยขึ้นอยู่กับปริมาณการสั่งซื้อแยกออกเป็นจำนวนในราคาขายส่งร้อยละ 40 และ ราคาขายปลีกร้อยละ 60 ของปริมาณการประดิษฐ์

1. กระเป๋าดิษฐ์เศษผ้า กลุ่มประดิษฐ์เศษผ้า บ้านบวกเปา

1.1 วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ได้แก่ เศษผ้าไหมจากบริษัท ชินวัตรไหมไทย จำกัด

1.2 อุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิต ได้แก่ ไซป หัวไซป กาวชั่ง ผ้าซับใน

1.3 ค่าแรงงานในการประดิษฐ์กระเป๋า ได้แก่ ค่าแรงงานการตัดผ้าตามแบบที่สร้างขึ้น เย็บให้เป็นรูปแบบตามที่ได้ออกแบบไว้ เชื่อมกาวเป็นจุดตามขอบกระเป๋า ประกอบหูหิ้วที่ทำด้วยไม้ นำมาตกแต่งด้วยการปักลูกบิด บุผ้าข้างในกระเป๋า เย็บปากกระเป๋าและใส่เชือกผูกด้านใน พร้อมกับเก็บรายละเอียด

2. การศึกษาด้านทุนและผลตอบแทนของกระเป๋าดิษฐ์เศษผ้า กลุ่มประดิษฐ์เศษผ้า บ้านบวกเปา

เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากสมาชิกกลุ่มประดิษฐ์เศษผ้า จำนวน 26 คน ตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2555 ถึงวันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556 พบว่า สมาชิกกลุ่มกระเป๋าดิษฐ์เศษผ้า กลุ่มประดิษฐ์ บ้านบวกเปา เป็นเพศหญิง ซึ่งมีอายุระหว่าง 50-60 ปี มีความรู้อยู่ในระดับประถมศึกษา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 3,000 -3,500 บาท เริ่มจัดตั้งกลุ่มขึ้นเมื่อ ปี พ.ศ. 2530 โดยการรวมตัวของแม่บ้านในหมู่บ้าน โดยนำเศษผ้าเหลือใช้มาดัดแปลงเป็นหัตถกรรมต่างๆ ต่อมา ปี พ.ศ. 2533 ได้มีโอกาสส่งผลิตภัณฑ์ประกวดได้รับรางวัลผลิตภัณฑ์ดีเด่นจากสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ปี พ.ศ. 2544 ได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับ 3 จากศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคเหนือ ปี พ.ศ. 2546 ได้รับรางวัลอันดับ 2 ภูมิปัญญาท้องถิ่นภาคเหนือ ปัจจุบันได้รับการคัดสรรผลิตภัณฑ์ ระดับ 3 ดาว โดยส่วนใหญ่มีอาชีพหลักคือการทำสวน และอาชีพรองคือ ประดิษฐ์กระเป๋าเศษผ้า และใช้แหล่งเงินทุนจากตนเองและการกู้เงินจากธนาคารกรุงไทย จำกัด

ตารางที่ 1

แสดงต้นทุนในการประดิษฐ์กระเป๋าเศษผ้า กลุ่มประดิษฐ์เศษผ้า บ้านบวกเปา

รายการ	กระเป๋า ขนาดจีว	กระเป๋า ขนาดเล็ก	กระเป๋า ขนาดกลาง	กระเป๋า ขนาดใหญ่
ต้นทุนวัตถุดิบทางตรงต่อปี	211,867.73	350,680.55	374,560.80	45,610.92
ต้นทุนค่าแรงงานทางตรงต่อปี	27,740	63,925	56,665	3,015
ค่าใช้จ่ายในการผลิตต่อปี	6,561.67	6,723.51	6,563.80	3,777.53
ค่าใช้จ่ายในการผลิตที่เป็นค่าเสื่อมราคา	1,924.99	7,699.99	2,566.67	641.67
รวม	248,094.39	429,029.05	433,792.47	53,045.12
ปริมาณการผลิตต่อปี	1,387	2,557	1,619	67
ต้นทุนการผลิตต่อหน่วย (บาทต่อหน่วย)	178.87	167.79	267.94	791.72

จากตารางที่ 1 แสดงถึง ต้นทุนการประดิษฐ์กระเป๋าสีเขียวต่อหน่วย พบว่า ค่าวัตถุดิบทางตรงต่อปีของกระเป๋าสีเขียว เท่ากับ 211,867.73 บาท กระเป๋าสีเขียวเล็ก เท่ากับ 350,680.55 บาท กระเป๋าสีเขียวกกลาง เท่ากับ 374,560.80 บาท และกระเป๋าสีเขียวใหญ่ เท่ากับ 45,610.92 บาท ต้นทุนค่าแรงงานทางตรงต่อปีของกระเป๋าสีเขียว เท่ากับ 27,740 บาท กระเป๋าสีเขียวเล็ก เท่ากับ 63,925 บาท กระเป๋าสีเขียวกกลาง เท่ากับ 56,665 บาท และกระเป๋าสีเขียวใหญ่ เท่ากับ 3,015 บาท ค่าใช้จ่ายในการผลิตต่อปีของกระเป๋าสีเขียว เท่ากับ 6,561.67 บาท กระเป๋าสีเขียวเล็ก เท่ากับ 6,723.51 บาท กระเป๋าสีเขียวกกลาง เท่ากับ 6,563.80 บาท และ กระเป๋าสีเขียวใหญ่ เท่ากับ 3,777.53 บาท ค่าใช้จ่ายในการผลิตที่เป็นค่าเสื่อมราคาของกระเป๋าสีเขียว เท่ากับ 1,924.99 บาท กระเป๋าสีเขียวเล็ก เท่ากับ 7,699.99 บาท กระเป๋าสีเขียวกกลาง เท่ากับ 2,566.67 บาท และกระเป๋าสีเขียวใหญ่ เท่ากับ 641.67 บาท ในการประดิษฐ์กระเป๋าสีเขียว มีต้นทุนการประดิษฐ์กระเป๋าสีเขียวเฉลี่ย 178.87 บาท กระเป๋าสีเขียวเล็กเฉลี่ย 167.79 บาท กระเป๋าสีเขียวกกลางเฉลี่ย 267.94 บาท และกระเป๋าสีเขียวใหญ่เฉลี่ย 791.72 บาท

ตารางที่ 2

แสดงต้นทุนรวมต่อปีของการประดิษฐ์กระเป๋าสีเขียว กลุ่มประดิษฐ์สีเขียว บ้านบวกเปา

ผลิตภัณฑ์	ต้นทุนการผลิตต่อปี (บาท)	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อปี (บาท)	ต้นทุนรวมต่อปี (บาท)
กระเป๋าสีเขียว	248,094.39	11,000	259,094.39
กระเป๋าสีเขียวเล็ก	350,680.55	28,000	378,680.55
กระเป๋าสีเขียวกกลาง	374,560.80	35,000	409,560.80
กระเป๋าสีเขียวใหญ่	45,610.92	8,700	54,310.92
รวม	1,018,946.66	82,700	1,101,646.66

จากตารางที่ 2 พบว่าต้นทุนการผลิตรวมต่อปี ของกระเป๋าสีเขียว เท่ากับ 259,094.39 บาท กระเป๋าสีเขียวเล็ก เท่ากับ 378,680.55 บาท กระเป๋าสีเขียวกกลาง เท่ากับ 409,560.80 บาทและขนาดใหญ่ เท่ากับ 53,045.12 บาท

ตารางที่ 3

แสดงผลตอบแทนจากการประดิษฐ์กระเป๋าสีเขียว กลุ่มประดิษฐ์สีเขียว บ้านบวกเปา

ผลิตภัณฑ์	กระเป๋าสีเขียว	กระเป๋าสีเขียวเล็ก	กระเป๋าสีเขียวกกลาง	กระเป๋าสีเขียวใหญ่
อัตรากำไรสุทธิต่อต้นทุน (ร้อยละ)	86.11	149.55	71.39	40.28
อัตรากำไรสุทธิต่อยอดขาย (ร้อยละ)	62.62	69.55	30.88	37.79
อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน (ร้อยละ)	22.02	55.79	28.48	1.95

จากตารางที่ 3 พบว่าอัตรากำไรสุทธิต่อต้นทุน และอัตรากำไรสุทธิต่อยอดขาย ของกระเป๋านาฬิกาจิ๋ว และกระเป๋านาฬิกาเล็กมีค่าใกล้เคียงกัน ส่วนกระเป๋านาฬิกากลางและขนาดใหญ่ก็มีค่าใกล้เคียงกันด้วย อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนกระเป๋านาฬิกาจิ๋วร้อยละ 22.02 ขนาดเล็กร้อยละ 55.79 ขนาดกลางร้อยละ 28.48 ขนาดใหญ่อ้อยละ 1.95

ตารางที่ 4

แสดงกระแสเงินสดสุทธิ (กำหนดระยะเวลา 10 ปี)

ปีที่	กระแสเงินสดรับ (บาท)	กระแสเงินสดจ่าย				กระแสเงินสดรับสุทธิ (บาท)	กระแสเงินสดสะสม (บาท)
		ค่าใช้จ่ายในการลงทุน	ต้นทุนการผลิต	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน	รวม		
0		970,000			970,000	(970,000)	(970,000)
1	582,223.93		337,689.88	29,111.20	366,801.08	215,422.85	(754,577.15)
2	742,771.49		430,807.46	37,138.57	467,946.03	274,825.46	(479,751.69)
3	812,131.20		471,036.10	40,606.56	511,642.66	300,488.54	(179,263.15)
4	794,382.47		460,741.83	39,719.12	500,460.95	293,921.52	114,658.37
5	780,445.10		452,658.16	39,022.26	491,680.42	288,764.68	403,423.05
6	823,560.96	5,200	477,665.36	41,178.05	518,843.41	304,717.55	708,140.60
7	987,500.66		572,750.38	49,375.03	622,125.41	365,375.25	1,073,515.85
8	1,230,222.34		713,528.96	61,511.12	775,040.08	455,182.26	1,528,698.11
9	1,540,450.52		893,461.30	77,022.53	970,483.83	569,966.69	2,098,664.80
10	1,745,200.32		1,018,946.66	82,700	1,101,646.66	643,553.66	2,742,218.46
รวม	7,955,805.84	975,200	5,829,286.09	497,384.44	6,326,670.53	1,629,135.31	

จากตารางที่ 4 แสดงรายละเอียดกระแสเงินสดรับสุทธิตลอดระยะเวลา 10 ปี พบว่ากระแสเงินสดรับเท่ากับ 7,955,805.84 บาท กระแสเงินสดจ่ายในการลงทุนเท่ากับ 975,200 บาท กระแสเงินสดจ่ายต้นทุนการผลิต 5,829,286.09 บาท กระแสเงินสดจ่ายในการดำเนินงานเท่ากับ 497,384.44 บาท และกระแสเงินสดรับสุทธิเท่ากับ 1,629,135.31 บาท

ตารางที่ 5

แสดงผลการวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการลงทุนประดิษฐ์กระเป๋าเศษผ้า ทั้ง 4 แบบ

มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV)	2,325,299.85
อัตราผลตอบแทนภายใน (IRR)	66.16
ระยะเวลาคืนทุน (PB)	3 ปี 8 เดือน

จากตารางที่ 5 พบว่า การประเมินผลตอบแทนจากการลงทุนในการประดิษฐ์กระเป๋าเศษผ้า ทั้ง 4 แบบ ในระยะเวลา 10 ปี ที่อัตราคิดลด ร้อยละ 8.00 เท่ากับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) พบว่ามูลค่าปัจจุบันสุทธิเท่ากับ 2,325,299.85 บาท อัตราผลตอบแทนภายในมีค่าเท่ากับ ร้อยละ 66.16 และมีระยะเวลาคืนทุน ประมาณ 3 ปี 8 เดือน ซึ่งระยะเวลาคืนทุนน้อยกว่าระยะเวลาลงทุนการประดิษฐ์กระเป๋าเศษผ้าที่กำหนดไว้ 10 ปี

3. ปัญหาของกลุ่มกระเป๋าประดิษฐ์เศษผ้า กลุ่มประดิษฐ์เศษผ้า บ้านบวกเปา

3.1 ด้านการประดิษฐ์ มีปัญหาด้านแรงงานในการประดิษฐ์เนื่องจากการประดิษฐ์เป็นแรงงานที่เป็นงานฝีมือ ต้องใช้แรงงานคนทั้งหมด ส่งผลต่อต้นทุนค่าแรงงานในการประดิษฐ์กระเป๋าเศษผ้าเพิ่มสูงขึ้น

3.2 ด้านการบัญชี กลุ่มกระเป๋าประดิษฐ์ขาดความรู้ ความเข้าใจ การจัดทำบัญชีอย่างถูกต้อง ส่งผลให้ไม่ทราบต้นทุนการผลิตที่แท้จริงและไม่ได้ใช้ประโยชน์จากข้อมูลทางการบัญชี

3.3 ด้านการตลาด กลุ่มกระเป๋าประดิษฐ์ควรมีการออกหาลูกค้ารายใหม่เพิ่ม เพื่อจะทำให้ตลาดของผลิตภัณฑ์ขยายวงกว้างขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนของกระเป๋าเศษผ้าประดิษฐ์ บ้านบวกเปา ตำบลหนองแห้ง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า การประดิษฐ์เศษผ้า มีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ เท่ากับ 2,325,299.85 บาท อัตราผลตอบแทนภายในร้อยละ 66.6 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กลมวรรณ พิมพะปะตัง (2551) เรื่องต้นทุนและผลตอบแทนการผลิตกระเป๋าหนังแท้ในจังหวัดลำปาง ที่มีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ เท่ากับ 829,840.42 บาท และอัตราผลตอบแทนภายในร้อยละ 56.56 และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิริลักษณ์ ทุมภูคำ (2548) เรื่องความเป็นไปได้ของการประกอบธุรกิจผลิตกระเป๋าจากเศษผ้าฝ้ายในอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ มีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ เท่ากับ 1,550,535 บาท อัตราผลตอบแทนภายในร้อยละ 22.02 อย่างไรก็ตามจากผลการศึกษาของ กลมวรรณ พิมพะปะตัง (2551) พบว่ามีการจัดทำบัญชีไม่ถูกต้องตามหลักการบัญชีที่รับรองโดยทั่วไปซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยในครั้งนี้ที่พบว่าผู้ประดิษฐ์กระเป๋าเศษผ้ายังไม่มีการจัดทำบัญชีที่ถูกต้อง

สรุป

ผลการศึกษาพบว่า การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนของกลุ่มประติษฐ์เศษผ้าให้ผลตอบแทนที่น่าลง คือ มีระยะเวลาการคืนทุน 3 ปี 8 เดือน แต่ประสบปัญหาเกี่ยวกับไม่มีการจัดทำบัญชีที่ถูกต้องและไม่ทราบการคำนวณต้นทุนการผลิตที่แท้จริงส่งผลกระทบต่อการแข่งขันทางการตลาดในด้านราคาสินค้า ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอว่า ควรให้ความรู้แก่ผู้ประติษฐ์เกี่ยวกับการจัดทำบัญชีที่ถูกต้องเพื่อจะได้ทราบต้นทุนการผลิตที่แท้จริง

เอกสารอ้างอิง

กมลวรรณ พิมพ์ปะตัง. (2551). **ต้นทุนและผลตอบแทนการผลิตกระเป๋าหนังแท้ในจังหวัดลำปาง**.

การค้นคว้าแบบอิสระ บัณฑิตมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ดวงมณี โกมารทัต. (2551). **การบัญชีต้นทุน**. (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ไทยตำบล ดอท คอม. (2554). **ข้อมูลรายละเอียดของกลุ่มประติษฐ์เศษผ้า บ้านบวกรา**.

สืบค้นเมื่อ 2 สิงหาคม 2555, จาก <http://www.thaitambon.com/tambon/tsmepdesc.asp?sme=041224151933&ID=501406 &PROD=04122415229>.

นภาพร นิลภรณ์กุล. (2551). **การเงินธุรกิจ**. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: ทริปปี้ลกรุ๊ป.

ศิริลักษณ์ ชุมภูคำ. (2548). **ความเป็นไปได้ของการประกอบธุรกิจผลิตกระเป๋าจากเศษผ้าฝ้ายในอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่**. การค้นคว้าแบบอิสระ เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.